

SUNT ALEX, AM 20 ANI SI VREAU SA TRĂIESC !

În cateva zile voi începe a 5-a bătălie în lupta cu aceasta maladie parșivă-NEUROBLASTOM HIGH RISK RECIDIVAT.

Prima dată a fost la doar 2 ani si chiar daca am întâmpinat o mulțime de obstacole, am reușit. Pericolul ca boala se poate întoarce era f mare având test genetic pozitiv. și din păcate, a revenit mult mai agresiv în 2017 când zi după zi o tumora mi-a fracturat puțin cate puțin o vertebră și după 7 luni de chin , fără niciun diagnostic și cu refuzul medicilor de a mă interna am ramas paralizat .În țară nu mai aveam nicio șansă, însă părinții m-au dus la Istanbul cu un avion ambulanță , iar eu m-am încăpățânat să trăiesc . După 1 an si jumătate de spitalizare am învins și paralizia și cancerul și m-am întors acasă pe propriile picioare, dar cu aceeași nesiguranță , că boala poate reveni , însă cu speranța că la Istanbul mai am încă 3 variante de tratament. În 2019 am reluat școala după 2 ani de pauză și acum sunt elev în cls a XII-a la Colegiul Național Sf. Sava. Nu mă laud, dar sunt bucuros că mi-am demonstrat mie însumi și altora ca eu pot.

În august 2021, dupa inscierea la liceu, a venit o nouă lovitură. La controlul medical pe care îl fac regulat înTurcia,, medicii turci mi-au descoperit un rest tumoral pe un nerv spinal, 2 șuruburi rupte din cele 4 implanturi si coloana mea era în pericolul de a se prabuși din nou. Ajunsesem “cu 5 min înainte” de o noua fractură , și eu văd în asta că sunt norocos . Operația a fost cumplit de grea , acum am în corp 20 de șuruburi și tije și mi s-au administrat încă 5 ședințe de chimio plus imunoterapie. Rezultatele au fost f. bune, nu mai exista niciun focar activ, dar pericolul exista în continuare, întrucat genetic sunt încadrat în neuroblastom cu grad ridicat de recidiva. De aceea medicii turci aveau un plan medical de rezervă. Au urmat 2 ani în care am efectuat controale regulate din 3 în 3 luni .În luna august a apărut o suspiciune tot la aceeași vertebră T7 ce a fost fracturată de tumoră în 2017 . După 3 luni de coșmar și așteptare am repetat investigațiile și suspiciunile s-au adeverit.Pentru a 4-a oară mă aflam cu planul de tratament în față și trebuia să pornesc o nouă luptă. Cu speranța în suflet și cu credință in Cel de Sus m-am rugat nonstop să se petreacă o minune. Și minunea a apărut . Niște băieți extraordinari au reușit în mai puțin de 2 zile să îmi ducă povestea atât de departe încat OAMENI din toată țara au donat înainte de sărbătorile de iarnă și am avut cred, cel mai fericit Crăciun din viața mea. Astfel am reușit ca în ianuarie să pornesc maratonul către Istanbul și înapoi timp de 7 luni pentru a face tratamentul salvator. Spun asta fiindcă mi se confirmă că tot ce am luptat nu a fost în zadar, din contră: dacă în 2017 eram încadrat într-un grad de risc atât de mare (doar 0-10% șanse de a învinge această boală), acum șansele sunt de peste 80%. În tot acest timp a apărut Danyelza , un medicament atât de prețios și la propriu și la figurat, iar copilul din mine se uită cuminte la el și nu știu dacă pot să îl primesc.

Sunt Berbec și nu vreau să mă dau bătut. În lupta cu boala am reușit de fiecare dată să înving, însă cu sistemul medical romanesc se pare ca nu am nicio șansă. Ei nu au găsit niciodată o soluție și pentru mine , niciun ajutor financiar nu a fost aprobat niciodată cu toate că de fiecare dată am ajuns pe marginea prăpastiei din neglijența lor. În ochii lor s-au întamplat toate. Stiu că sunt pacientul incomod, care se încăpățânează să trăiască , eu sigur o să mă fac bine cu ajutorul semenilor și al lui Dumnezeu, dar mi-e frică de ei, caci de fiecare dată când mă întorc acasă, sistemul este mai bolnav, mai periculos și mai nemilos decât boala cu care m-am luptat toată copilăria. Câteodată mă simt ca un cerșetor , dar ce pot să fac când văd că cel mai mare dușman și salvator în același timp este banul ? Toată copilăria mea a fost o luptă pentru supraviețuire, iar pentru părinții mei o luptă să găsească soluții pentru a achita toate tratamentele. Mă rog la Dumnezeu să găsească o soluție și pentru mine. El sigur nu mă va lăsa și va lucra prin oameni pentru că **AM 20 DE ANI ȘI VREAU SĂ TRĂIESC!**